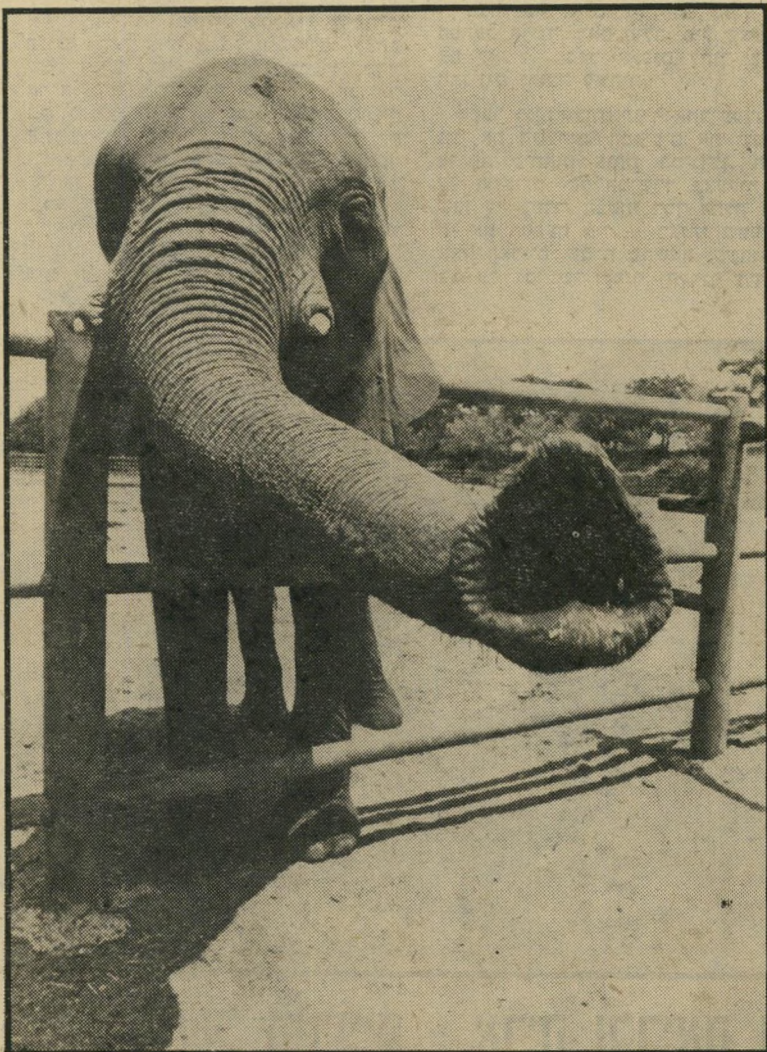

צלמת „העולם הזה“, גילה רזין, משתקפת בראי המכוננית, בצלמה את האריה שטיפס על המכוננית

ג'ונגל בכור

במקום אנשים שניסו להראות את עצמם ג'בארים ויצאו מהמכוננית אל החיות. ה-ה בדל ביניהם לביני זה שאני, כמטפל, לא מתבייש לגלות עד כמה אני מפחד מה-חיות, דווקא בגלל שאני מכיר אותן כל-כך טוב. אבל הקהל לא מודע כלל ל-סקנות."

„אריה אינו חתלתול“

כדי להמחיש דבריו הוא שולף שבר-עון מצולם מגן הספארי שבאנגולה. בסידרת תמונות נראה צלם חובב שמת-קרב אל אריה כדי לצלמו. צלם אחר, שהיה במיקרה במקום, המחיש במצלמתו איך מזנק אחד האריות אל הצלם החובב, וטורף אותו, כשהוא משסע כל חלק מגור-פו לחוד. מכוננית הספארי האנגולית נר-אית מרחוק, כשהיא תקועה בסכך השני-חם, בלי כל אפשרות להחיש עזרה ל-נתקף.

„אנשים חושבים שאריה זה פוסיקאט

„אתן, איתן, בוא חמודי, בוא!“ קרא דני שחר מתוך מכונניתו. „בוא הנה, איתן, יש אוכל!“ לא עברו שניות, והמכוננית הגדולה הזדעזעה קשות. אריה כבד-גוף עלה בזינוק על הגג, והתי-יישב לאכול את נתח-הבשר הענקי שדני הניח שם למענו. אחרי שסיים את ארו-חתו הדשנה בשתי בליעות גסות ירד אי-תן מהגג, ורביץ זמן מה על מיכסה המ-כוננית כשהוא מלקק את שפתיו וחושף את שיניו, בחיך של סיפוק, אל דני שחר, המטפל הראשי של חיות גן הספארי ב-רמת-גן.

חוויות מעין אלה הן מנת חלקם היומי-יומית כמעט, של מטפלי החיות בספארי. דני שחר, האחראי על האריות, מספר, כי כבר יש לו שפה משותפת עם האריות בני סיפוחיו. הוא מבין אותם והם מכי-רים אותו.

„בדרך-כלל אני לא אוהב להפגין את ידידותי עם האריות לפני אנשים“, מספר דני. „מי שרואה את מה שאנחנו עושים ביחד יכול לחשוב שהוא יכול לבצע אר-תם הדברים וזה מאד מסוכן. כבר ראיתי